

kaar, der er nærmere angivet i Lovforslaget, og som jeg ikke her skal komme ind paa at gentage, men saaledes, at Staten forskudsvis stiller Beløbet til Raadighed. Disse Betingelser er i nøje Overensstemmelse med de Vilkaar, der er fastsat for Anlægget af Havdiget fra Vester Vedsted til Søndernæs, som for Tiden er under Opførelse, og som ogsaa gælder for de Forslag om Diger paa Rømø, Manø og fra Store Darum til Tjæreborg, som for Tiden er til Behandling her i den høje Rigsdag.

Jeg kan ikke fremsætte dette Forslag, uden at jeg her fra denne Plads vil udtale en Anerkendelse og en Tak til Kommissionen, der har bearbejdet hele dette Spørgsmaal, taget det op til Overvejelse og tilvejebragt et Forslag som det, der her foreligger. Men jeg beklager, at forskellige nødvendige Forhandlinger og tilstødende Omstændigheder har medført, at Lovforslaget først nu har kunnet fremsættes. Hvorvidt Rigsdagen nu ser sig i Stand til at færdigbehandle Forslaget i indeværende Samling, skal jeg ganske afholde mig fra at udtale mig om. Jeg ønsker kun for mit eget Vedkommende at medgive Forslaget min varmeste Anbefaling. Det er selvfølgelig ikke med Glæde at jeg under den nuværende Situation stiller Forslag om en Bevilling af den Art, her er Tale om, men jeg tror, at det med Sandhed kan siges, at her foreligger ganske særlige Forhold, og at den Foranstaltning, her er Tale om, har en ganske særlig Betydning, som berettiger til, at der i dette Tilfælde ydes Støtte fra Statens Side.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Første Næstformand (H. P. Hansen):

Dernæst har det ærede Medlem Hr. Simonson Ordet for at forelægge det i Dag anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Simonsen): Jeg skal hermed tillade mig paa mit Partis Vegne at forelægge det anmeldte Forslag til Lov vedrørende Boligforholdene. Egentlig er Lovforslaget et Ændringsforslag til den nugældende Boliglovgivning, og i Hovedsagen gaar det i korte Træk ud paa at forlænge de fastsatte Tidsfrister i de nugældende Boliglove et Aar med Mulighed for yderligere Forlængelse et Aar ad Gangen paa visse Betingelser, alt sammen under Forudsætning af, at de paagældende Kommunalbestyrelser ønsker det og vedtager det; og Lovforslaget vil jo

saa faa Gyldighed, hvis det vedtages, hvor Traaden ikke helt er klippet over, det vil sige, at alle Foranstaltninger allerede er ophørt og status quo-Aaret ligeledes udløbet. Udover denne Adgang til Forlængelse af Tidsfristerne foreslaas der endvidere, at der vil være at forelægge af Regeringen i 1924—25 et Forslag om Husleje-regulering, Opsigelse m. m.; men hvis denne Betingelse ikke skulde blive opfyldt og et saadant fremsat Lovforslag i 1924—25 ikke blive til Lov, foreslaas det, at den bestaaende Lov, hvor der endnu er Bestemmelser af den gældende, kan holdes i Kraft, men saaledes, at Nyvalg til Nævnene skal finde Sted, hvor disse forefindes, medens den bestaaende Tilstand opretholdes, hvor Nævnene er afskaffet og man allerede er inde i det Aar, hvor der ikke kan ske Forhøjelse eller Opsigelse. Hvis man vedtager en saadan Ændring, kan der blive Tid til en samlet Overvejelse af hele dette store Problem, som Boligsprogsmaalet er, og det kan saa blive afgjort til sin Tid paa den Maade, som Forholdene og Tilstandene nødvendiggør.

Som Motivering for, at vi fremsætter dette Lovforslag, kan der peges paa den bestaaende Tilstand, saaledes som den viser sig, hvis vi vil se os omkring. Jeg skal nu ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa en Paavisning af, hvorledes Forholdene er; det vil der forhaabentlig blive Lejlighed til at dokumentere senere. Men jeg finder Anledning til at sige, hvad enhver jo vil kunne se, at Boligsituationen langt fra er bedret, tværtimod er det desværre en Kendsgerning, at Bolignøden er i Tiltagen, og at der i Øjeblikket er Udsigt til, at mange Kommuner i stor Udstrækning maa til at tage fat paa Optørelsen af Boliger og bringe Ofre for at fremskaffe Lejligheder. At Tilstanden er saaledes, og at man med Bekymring ser det Tidspunkt i Møde, da den gældende Boliglov helt skal falde bort, fremgaar bl. a. af den Henvendelse, som for kort Tid siden er rettet fra sønderjydske Byraad om ikke at lade Boligloven bortfalde. Hvis det sker, vil der sikkert ikke blot i Sønderjylland, men alle Vegne opstaa højst faretruende Forhold. Det forekommer derfor Forslagsstillerne, at det vil være utorsvarligt i hvert Fald ikke at opretholde Loven, hvor den endnu galder i dens forskellige Former, til efter det nær forestaaende Valg, saaledes at Vælgerne kan faa Lejlighed til direkte at træffe den endelige Afgørelse eller dog tilkendegive, om der skal ske Forlængelse af de bestaaende Beskyttelsesforhold, eller